

РЕШЕНИЕ

№ 15014

гр. София, 02.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 24.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2847** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Т. О. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 225з-341/05.03.2025г., издадена от командир на 03 взвод, сектор “ОП” в 01 РУ-СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на МПС” за срок от шест месеца.

В жалбата се твърди, че изложената в АУАН фактическа обстановка е погрешна и жалбоподателят не е управлявал МПС без да притежава съответното свидетелство за правоуправление. Отделно от горното, АУАН и заповедта не съдържат пълно фактическо описание на нарушението, което води до неизяснена фактическа обстановка и неправилни правни изводи.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява.

Ответникът по жалбата, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител по делото и не взема становище по основателността на оспорването.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административноправния спор:

На жалбоподателя Г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение

серия GA № 3503765 от 05.03.2025г., основаващ се на това, че на 05.03.2025г. в 15.11 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], управлява мотоциклет с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост; при извършената проверка от АП 15/3 на С. 106 /в района на №39/ и след справка с ОСЧ- СДВР се установило, че водачът управлява МПС без да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство- нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

С оспорената в настоящото съдебно производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка 225з-341/05.03.2025г., издадена от командир на взвод, сектор "ОП" в 01 РУ-СДВР, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС“ за срок от шест месеца. Обжалваният административен акт е постановен на основание чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП, като от фактическа страна е обоснован с обстоятелството, че водача не притежава свидетелство за управление за категорията на управляваното от него МПС.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 225з-341/05.03.2025г., в т.ч АУАН серия GA № 3503765 от 05.03.2025г. , справка-картон на водача Т. О. Г. и заявление за първоначална регистрация на МПС-мотоциклет с рег. [рег.номер на МПС] . Прието е и представеното от жалбоподателя свидетелство за управление на МПС №286859288.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и като извърши цялостна проверка по законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес – адресат на приложената с обжалваната заповед принудителна административна мярка, в законоустановения преклузивен срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б. „а“, т.6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на МВР и Заповед №6400/07.07.2023г. на директора на СДВР, с втората от които на основание чл.43, ал.4 от ЗМВР и чл.172, ал.1 от ЗДвП, са оправомощени длъжностни лица при съответни звена от СДВР и длъжностни лица при съответните районни полицейски управления при СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл.171, т.2а от ЗДвП/; сред посочените длъжностни лица са и полицейските органи по чл.142, ал.1, т.1 от ЗМВР от сектор „Охранителна полиция“ в районните полицейски управления при СДВР. Следователно обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП е издадена от материално и териториално компетентен административен орган –командир на взвод в сектор "ОП" в 01 РУ СДВР, в рамките на предоставените му правомощия.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, но не са изпълнени изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП и на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт. От посочените обстоятелства за обосноваване от фактическа страна на възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т.2а, б.А от ЗДвП – управление на МПС от

водач, непритежаващ свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, не може еднозначно да се установи основанието за налагането на ограничението.

Съдебният контрол за материалната законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване.

По делото са налице данни, изведени от свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя Г., че същият има придобити категории за управление на МПС В,М,А,АМ, като категорията, необходима за управление на мотоциклет, а именно категория А, е придобита на 12.06.2024г.

Ответникът не е въвел каквото и да било доказателство, че категорията А, притежавана от жалбоподателя, не съответства на управляваното от него моторно превозно средство- мотоциклет. Съгласно чл.150а, ал.2, т.4 от ЗДвП и съобразно правоспособността на водачите, категория А се отнася за мотоциклети и триколесни моторни превозни средства с мощност над 15 kW:

а) мотоциклети - двуколесни превозни средства без кош (категория L3e) или с кош (категория L4e), с двигател с работен обем над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени съответно в чл. 4, параграф 2, букви "в" и "г" от Регламент (ЕС) № 168/2013;

б) триколесни моторни средства - превозни средства с три симетрично разположени колела (категория L5e), с двигател с работен обем на цилиндъра над 50 cm³, ако е с вътрешно горене, и/или с конструктивна максимална скорост, по-висока от 45 km/h, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "д" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013;

Видно от заявлението за първоначална регистрация на мотоциклет с рег. [рег.номер на МПС] същият е категория L3e, която е в обхвата на правоспособността по категория А.

Предвид така установените по делото факти съдът намира, че оспореният акт следва да бъде отменен, като несъобразен с материалния закон.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. О. Г. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 225з-341/05.03.2025г., издадена от командир на 03 взвод, сектор "ОП" в 01 РУ-СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП, му е наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС" за срок от шест месеца.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172, ал.5, изр. второ от ЗДвП.

